

Største
Musiklager
 udenfor København.
F. Rybner Petersens
 Boghandel.
 Telefon 146. Telefon 146.

KUL^{og} COKEs
 Bedst og billigst hos
Jules Hirschfeld & Co.,
 Fredensgade 11.

Hjemmelavet Konfekt
 i daglig friske Varer
 anbefaler
Claudine Clausen
 — Frue Kirkerist —
 Gennemgang Vestergade Nr. 6.

Réjanes Processer.

Er mit Liv ikke et Theaterstykke?
 Saadan spørger Fru Gabrielle Réjane i denne Tid paa Gaité-Theatret i sin nyeste Rolle som »La Montansier«. Hun behøvede saamænd ikke at paa-tage sig nogen Rolle for at spørge om det — hendes eget Liv er saa spændende og virkningsfuldt et Theaterstykke, som noget Parterre Publikum kan ønske sig. Og paa Afveksling er der ingen Mangel i dette Stykke; det svinger lige fra det store Drama til den lille Farce.

Fru Réjane er et iltet Gemyt, som ikke har langt fra Tanke til Ord, og fra Ord til Handling. Hun bestemmer sig i en Fart, og har hun først taget sin Beslutning, skal ingen Magt paa Jorden kunne røkke den, ikke en Gang hendes Mands Autoritet, uagtet han foruden at være hendes Ægtefælle tillige er hendes Direktør — eller var det, for nu er den Herlighed forbi.

Sin Ilterhed kan Fruen takke for, at hun i Øjeblikket sidder indviklet i ikke færre end syv Processer, som uden Tvivl vil trække mindst 7 andre efter sig. Sit Held, det, der endnu aldrig har svigtet hende, skylder hun, at hun har vundet de af Processerne, som hidtil er afgjorte — hvis hun da ikke kan takke de parisiske Advokaters Galanteri derfor. Thi den Advokat, der lod Réjane, Pariserinden for alle Pariserinder, tabe en Proces, han vilde formodentlig i Fremtiden være umulig i sine Landsmænds Omdømme.

Det er Skuespillet »La Montansier«, som har givet Anledning til alle Processerne, og pudsigt nok handler det om en skøn, men uregerlig Kvinde, der i Slutningen af det attende Aarhundrede virkede som Skuespillerinde og Theaterdirektrice i Paris, og som var lige saa berygtet for sine Stridigheder, der altid maatte afgøres ved Retten, som hun var berømt for sit Talent og sin Klogskab. Skuespillet er ganske vist skrevet for Fru Réjane, men man tør dog næppe tro, at Forfatterne har været saa forudseende, at de har lagt det tilrette over Begivenheder, hun i sit Privatliv skulde blive Heltinden i.

— »La Montansiers« Hovedrolle var altsaa bestemt for Fru Réjane, medens hun var Vaudevilletheatrets Prima-donna. Det var købt af Vaudevilles Direktør, Hr. Porel, som var Fru Réjanes Mand. Ægteparret blev imidlertid uenige, medens Skuespillet laa i en af Skufferne i Fruens rummelige

Toilettebord — det har over et halvt Hundrede Skuffer — og ventede paa, at hun skulde faa Tid og Lyst til at gennemlæse det. En af Grundene til deres Uenighed var den statelige Hr. Calmettes, som var Førsteelsker paa den Tourné, der for nogle Aar siden førte Fru Réjane ogsaa til København. Den ægteskabelige Strid drejede sig altsaa kun om Hjørteanliggender, og skønt Fruen havde forladt det fælles Hjem, var Striden sikkert snart bleven bilagt. Hr. Porel og Fru Réjane havde før været »skilte«, to, tre Gange, men det havde aldrig forhindret hende i at komme baade til Prøverne og Forestillingerne paa hendes Mands Scene.

— Kærlighed er et, og Forretning er et andet, var den kloge Fru Réjanes Betragtning — man kan meget vel enes om at tjene Penge, uden at man derfor behøver at elske hinanden.

Men — Fru Réjane havde taget sit Toiletbord med sig, da hun flyttede fra Hjemmet, og altsaa ogsaa »La Montansier«. Hun gik til Hr. Coquelin paa Gaitétheatret med Skuespillet og spurgte, om de skulde spille det sammen paa hans Scene, og da han svarede Ja — og det var han ikke sen til — var Striden forvandlet fra at dreje sig om Følelser til at handle om Penge. Og det er noget langt alvorligere, i det mindste i den parisiske Theater-verden.

Samme Dag som den første lille Notits stod i Bladene, om at Fru Réjane skulde spille Titelrollen i »La Montansier« paa Gaitétheatret begyndte Processernes Række, og siden har Fru Réjane hver fjortende Dag faaet en ny paa Halsen, og det er slet ikke til at sé nogen Ende paa deres Tal.

Fru Réjane har først og fremmest gennem sin Advokat forlangt sit Regnskab fremlagt af Hr. Porel. Saadan et Regnskab er skam indviklet. Han er hendes Mand, og altsaa skal han sørge for hendes Underhold. Han er hendes Direktør, og hun er den højst lønnede Skuespillerinde ved hans Selskab. Hun er Medejerinde af Vaudevilletheatret, idet hun har sat alle sine Naalepenge i Aktier i det, og paa en Maade er hun altsaa Hr. Porels Overordnede.

Ægtefolkene indsaa straks, at om disse Ting blev de aldrig enige, og de besluttede at lade sig skille for Alvor — hvad der dog ikke behøver at betyde for Tid og Evighed.

Proces Nr. 1 gælder Spørgsmaalet: Tilhører »La Montansier« Fru Réjane, som det er skrevet for, eller Hr. Porel, som det er solgt til? Han lod nedlægge

Musikprogram.

Orkestret under Anførsel af
 Kapelmester William Bähncke udfører:

Foran 1ste Akt af »Huset Bonardon«:

1. Beethoven: Ouverture til Sørgespillet »Egmont«.

Foran 2den Akt:

2. Gillet: »Au village«.

Foran 3die Akt:

3. Gillet: Karakterstykke.

Foran »Theaterbanditterne«:

4. Offenbach: Ouverture.

Billetpriserne:

	Ordinær Forhøjet			Ordinær Forhøjet	
	Pris.	Pris.		Pris.	Pris.
1ste Parket	2,50	3,00	2den Balkon, øvrige		
2det —	2,00	2,50	Rækker	1,00	1,25
Parterre, de første 4			2den Balkon, Loge 3 og 4,		
Rækker ...	1,50	2,00	Nr. 16—21 og Nr. 28		
Parterre, øvrige Rækker	1,00	1,50	og 29, øvrige Rækker	0,50	0,75
Fremmedloge	4,00	5,00	2den Balkon, Loge 5 og 6,		
1ste Balkon, 1ste Række			Nr. 13—16, øvrige		
overalt ...	2,50	3,00	Rækker	0,50	0,75
1. Balkon, Loge 1—6, øv-			Amphitheater, 1ste og		
rige Rækker	2,00	2,50	2den Række	0,75	1,00
1. Balkon, Loge 7—10,			Amphitheater, øvrige		
øvrige Rækker	1,50	2,00	Rækker	0,50	0,75
2den Balkon, 1ste Række					
overalt ...	1,50	2,00			

Billetter faas til forhøjet Pris fra Kl. 11—11½.

Til almindelig Pris fra Kl. 12—3 og fra Kl. 5.

Billetkontorets Telefon 1615 er **kun** aaben fra 11—11½ til forhøjet Pris og fra 1—3 til ordinær Pris.

Forbud mod dets Opførelse — hun vandt.

Proces Nr. 2 er anlagt af Skuespillets Forfattere. Den er rent forvirret. De var til at begynde med to, Flers og Caillavet, og de holdt begge paa, at Fru Réjane ejede Skuespillet og kunde opføre det, hvor hun vilde. Men saa dukkede der en tredje Forfatter op, der først kaldte sig Ibels og siden Jeoffrin, og han hævdede, at Skuespillet var Hr. Porels. Ham fik Fru Réjane dog stoppet Munden paa.

Proces Nr. 3 er anlagt af Hr. Porel som Ægtemand. Skilsmisseprocessen er nemlig ikke sluttet, og saa længe den ikke er det, har hans Hustru ikke Lov til at underskrive Kontrakt med noget Theater uden hans Samtykke. Hun vandt.

Proces Nr. 4 er den samme paa en anden Maade, anlagt paany af Hr. Porel.

Proces Nr. 5 er ligeledes anlagt af Hr. Porel mod de Direktører, som har engageret hans Kone.

Proces Nr. 6 er anlagt af Fru Réjane mod Hr. Porel og gælder deres Børn.

Proces Nr. 7 er anlagt af Hr. Porel og drejer sig om Skældsord, som er brugte af begge Parter.

Om den Forvirring, der hersker under Behandlingen af de 7 Processer, og de Vanskeligheder, Advokaterne har at overvinde, gør man sig et Begreb, naar man hører, at ikke en Gang de Stridendes Navne er haandgribelige Holdepunkter. »La Montansier«s ene Forfatter hed som sagt snart Ibels og snart Jeoffrin, og naar Hr. Porel tiltales, er det som »Hr. Parfouru, kaldet Porel«, medens hans Hustru i Aktstykkerne benævnes »Fru Parfouru, født Réju, kaldet Réjane«.

Fru Réjane har, som man kan forstaa, travlt for Tiden. Hver eneste Aften spiller hun i »La Montansier«, og gør naturligvis stormende Lykke — skulde hun ikke kunne henrive sine Parisere, naar hun spiller en skøn procesførende Theaterdames Rolle paa en saadan Baggrund af Virkelighed, naar skulde hun da kunne gøre det? Og Dagen lang styrter hun rundt i sin lille, elegante Landaulet fra Seinepræfekten til sin Advokat, fra Advokaten — ja, til alle de Snese af Kontorer, man plejer at maatte arbejde sig igennem for at blive lovformeligt skilt.

Fru Réjane har dog paa ingen Maade tabt sit Humør under alt dette Paastyr; hun sidder saa straalende som nogensinde, siges der, mellem de straagule Silkepuder i Landauletten og sender smaa yndefulde Nik til Venner og Bekendte, som passerer forbi den, og smiler med sit verdensberømte, lykkelige, lidt skæve Smil. Men det er endelig ikke afgjort, man kan tro paa Lykken i dette Smil; selv Skuespillere kan jo forstille sig.

Og Fru Réjane havde vist i Længden staaet sig ved officielt at blive hos sin forretningskyndige Mand, Hr. Porel.

Aarhus Theaterblad

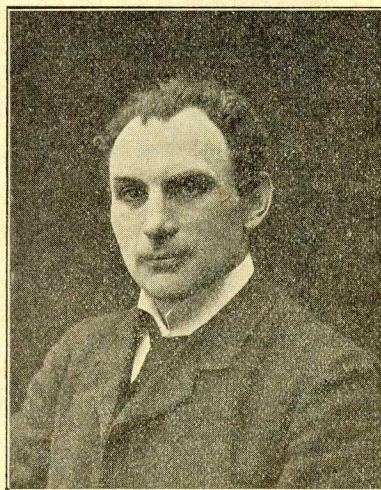
— Udgaar hver Forestillingsdag —

Indhold: Theatrets Program, Orienteringsplan over Pladserne i Theatret, Musikprogram, Billeder og underholdende Tekst, Theaterverdenen vedrørende.

Bladet sælges hver Forestillingsdag i Theatrets Forhal. Pris 10 Øre. **Annoncer** kunne bestilles paa Bladets Kontor, Musæumsgade 6, aabent 9—2. Telefon 403.

Frk. Jesta Berg.

Hr. Philip Bech.

Hr. Alb. Price.

Frk. Maggie Zinn

Frk. Dora Madsen.

Aarhus Theater.

Lørdag: Ingen Forestilling. Søndag Aften Kl. 7^{1/2}: »Huset Bonardon« og »Tromb-al-Cazar« eller Theaterbanditterne.

Under Indstudering er: »Genboerne« og »Ridderen af Randers Bro«.

Fra fremmede Scener.

Det wienske »Raimund Theater« begyndte allerede sin nye Sæson den 1ste August, men har dog hidtil væsentligst klaret sig med den lettest mulige Reprise-Bagage. Først nu er Theatret mødt op med en Première af Betydning: Sofie von Schöwies' Skuespil »Wachtmeister Neuwirth«.

Det er saadan en Slags »Zapfenstreich« — indenfor Gendarmeriet. Her er der ogsaa en militær Fader, der ikke kan bære sin Datters Skam; Forførelsen er dog ikke Løjtnant, men en net, ung Købmand. Stykkets bedste Figur er en dobbeltsidig Skikkelse: En ung Kvinde, der skjuler sine Rænker under et betagende naivt Væsen. — spiller Backfisch blot for at faa Lejlighed til under en tilsyneladende harmløs Latter at sende forgiftede Ordpile ud til alle Sider, — giver Partiet som den over alle jordbundne Lyster hævede Engel, mens hun i Virkeligheden brændes op af et tojleløst Begær. Stykket, der har Folkekomediens Tilsnit og kraftige Virkemidler gjorde ved Premiéren stor Lykke.

* * *

Den londonske Theatersæson aabnedes forleden med en Nyhed, der skyldes den bekendte engelske Dramatiker Henry Arthur Jones: »The chevalier«. Stykket, som paa Plakaten kaldes et Lystspil, opførtes paa »Garrick-Theatre«, der nu ledes af Arthur Bourchier.

Kritiken, der ret forventningsfuldt havde imødeset Jones' nye Stykke, er dog efter Opførelsen alt andet end henrykt over det. Der er Liv nok i Stykket, hedder det almindeligt, men intet dramatisk Liv, ingen Handling. De ofte ret kaade Løjer syntes en Stund at more Publikum, men det kunstige Slutningsbifald, Forfatterens og Direktørens Venner søgte at fremkalde, blev dog ubarmhjærtigt hysset ned af Publikums overvejende Flertal.

For »Duke of York's Theatre« har Mr. Israel Zangwill dramatiseret sin Roman »Only Mary Ann«.

* * *

Det New-York'ske »Fover Theatre« trækker for Tiden stærkt Hus med en treakts Farce af Leo Diedrichstein: »Vivian's Father«, der spilles dels i en fiks Soubrettes Bolig i Broadway, dels i det New-York'ske »Central Hotel«s Palmehave.

Den smukke Soubrette underretter pr. Teleton en »rar gammel Onkel« om, at hun ikke kan »modtage« ham til den aftalte Tid, men opgiver i Stedet for et andet Klokkeslet. Uheldigvis er der imidlertid blevet begaaet en Nummerfejl paa Telefonstationen, saaledes, at denne Besked kommer den

letlevende Onkels Niece for Ore, — og heraf udvikler sig da alle de i en god Farce saa uundværlige Forvekslinger og pikante Situationer, indtil det hele omsider sluttet af efter Reglen: »Naar Enden er god, er alting godt.»

* * *

I Anledning af den i Théâtre Français forestaaende Opførelse af Georges Rivollets Bearbejdelse af »Oidipous paa Kolones« giver Gaulouis' Theaterkronikør en interessant Oversigt over de i de forskellige Aarhundreder gjorte Forsøg paa at lægge den store Sofokles' tre Oidipous' Dramaer tilrette for fransk Smag.

Selvfolgelig kommer Kronikøren her ogsaa ind paa Omtalen af Voltaire's »Oedipe«. Voltaire var kun 18 Aar gammel, da han gik i Gang med sin Bearbejdelse af den vældige Trilogi, som seks Aar senere førtes frem i Rampelyset. Denne Opførelse, der fandt Sted paa Theatret i Palais-Royal, gjorde ligefrem sensationel Lykke, hvad der ikke mindst skyldtes Skuespilleren du Fresne's geniale Fortolkning af Oidipous' Rolle. Hertug Philippe af Orléans, som den Gang under Kong Louis XV's Mindreaarighed, førte Regeringens Tojler, blev saa begejstret over Værket og dets Opførelse, at han endnu under Forestillingen gav Ordre til at sætte den ungdommelige Forfatter paa fri Fod: Voltaire sad nemlig den Gang for en Pamflets Skyld inde-spærret i Bastillen, hvor han forresten befandt sig saare vel, da man skaffede ham alle de Bøger, han gad læse, og gav ham fri Benyttelse af Pen og Blæk, Voltaire løslodes dog først Dagen efter Forestillingen og begav sig da straks til Hertugen for at takke ham. Hertugen sagde da:

»Bær dem nu for Fremtiden fornødtigt ad, saa skal jeg nok sørge for Dem!«

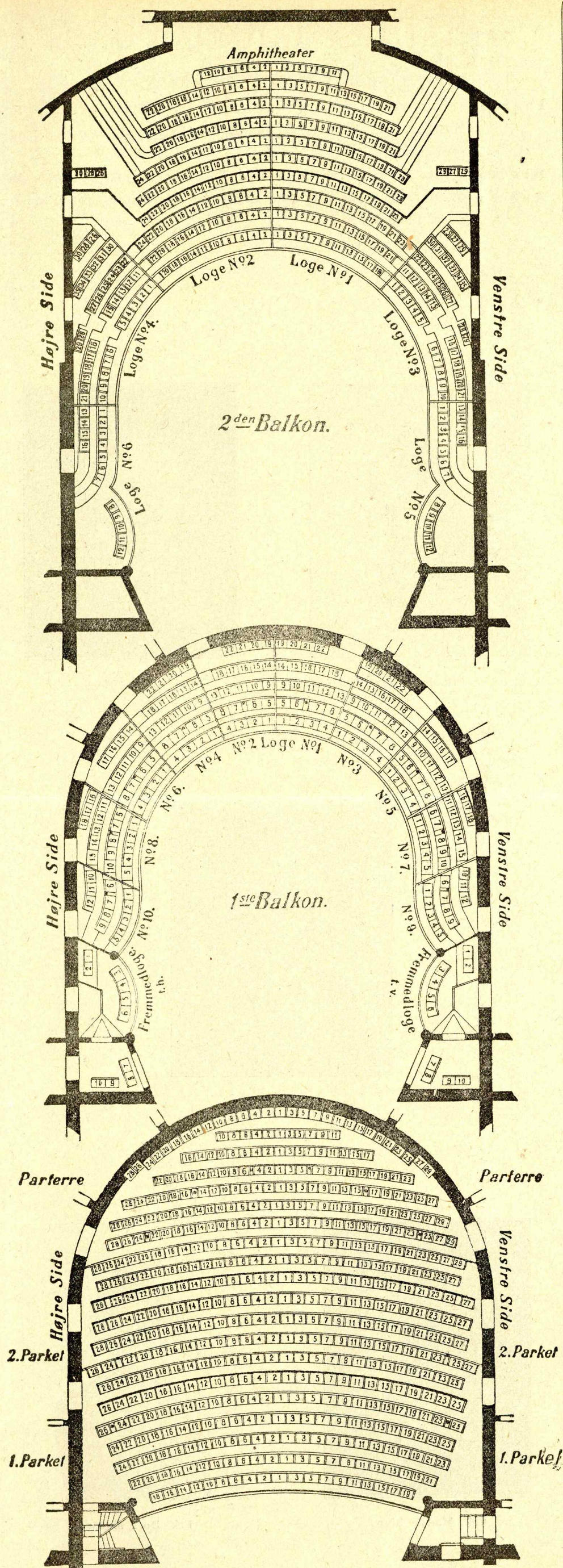
Voltaire's slagfærdige Svar lød:

»Jeg bringer Deres kongelige Højhed min ærbødige Tak for det elskværdige Tilbud om i Fremtiden at ville sørge for mig! Dog haaber jeg, at det fra nu af vil blive mig forundt selv at sørge for Kost og Logis!«

* * *

Den Iver, hvormed Franskmændene i de sidste Aar har givet sig til at restaurere de fra den gallo-romerske Epoke stammende Arenaer for derefter at tage dem i Brug paany ved Opførelsen af baade antike og moderne Dramaer, har nu ogsaa henledet Italienernes Opmærksomhed paa deres egne oldromerske Theatre, der til dels er langt mere storslaaede i Anlægget end de franske: Her vil italienske Dramaer nu ogsaa faa Lov til at blomstre op paany.

Byen Verona har gjort Begyndelsen i saa Henseende, idet Kommunen for 154,000 Lire har erhvervet et større Bygningskompleks, der bevisligt er bygget op paa et da forlængst tilsandet antikt Amfiteaters Arena. De her staaende moderne Huse vil nu blive revne ned, hvorefter Arenaen skal graves ud og restaureres, og saa vil man her opføre italienske Mesterdramaer og Operaer.

Togtiderne.

Afgang fra Aarhus	
Sydpaa	5,20 Morgen
	8,35 Formiddag (gaar kun til Horsens).
	10,56 Form.
†	12,00 Middag
	12,52 —
	4,51 Eftermiddag
	8,16 Eftermiddag (gaar kun til Skanderborg).
	† 10,51 Eftermiddag
	† 11,22 —
Nordpaa	† 5,07 Morgen
	5,17 —
	8,27 Formiddag
	11,20 —
	4,26 Eftermiddag
†	5,47 —
	6,42 —
	7,50 Eftermiddag.
Østpaa	5,34 Morgen
	8,01 Formiddag
	2,00 Eftermiddag
	6,55 —
Til Odder	6,00 Formiddag
	9,10 —
	12,37 Eftermiddag
	3,30 —
	6,35 —
	10,07 —
	* 11,45 —
Til Hammel	5,45 Morgen
	* 12,30 Eftm.
	** 1,10 —
	6,30 —

† Hurtigtog, der ikke standser ved Landstationer.

* Kun Søndage.

** Kun Søn- og Helligdage.

Ankomst til Aarhus.	
Nordfra	7,55 Formiddag
	10,43 —
†	11,47 —
	12,35 Middag
	4,25 Eftermiddag
	9,23 —
	10,21 —
†	10,34 —
†	11,10 —
Sydfra	† 4,55 Morgen
	7,37 Formiddag
†	8,17 —
	10,54 —
	3,59 Eftermiddag
†	5,39 —
	6,32 —
	10,43 —
	12,18 Nat
Østfra	8,00 Formiddag
	11,38 —
	6,05 Eftermiddag
	9,53 —
Fra Odder	7,56 Formiddag
	10,15 —
	2,15 Eftermiddag
	5,15 —
	7,40 —
	10,06 —
	* 11,15 —
Fra Hammel	9,57 Form.
	5,08 Eftm.
	10,18 —

† Hurtigtog, der ikke standser ved Landstationer.

* Løber kun Søn- og Helligdage.